

ב' אב תשפ"א

ב' ס"ד

בחינה בהלכות מקווארות

ב' אב תשפ"א

הנחיות לנבחן:

1. יש לכתוב בכתב יד ברור וקריא.
2. אין לכתוב את שם הנבחן או כל סימן מזהה אחר בתוך מחברת הבחינה. **מבחן שימצא עליו סימן מזהה – המבחן לא יבדק!** ותוגש תלונה לוועדת משמעת.
3. לתשומת לבכם: **דף הטיוטה לא יבדק!**
4. חלק א' - עיון – 8 שאלות.
- יש לציין בכל תשובה את מקורות הדין, דעתות הראשונים, ופסקת halacha. חובה לענות על 7 מתוך 8 שאלות. נבחן שיענה מעבר לשאלות החובה יבדקו רק 7 התשובות הראשונות שכתב הנבחן **לפי סדר כתיבתו במחברת הבחינה, למעט אם הנבחן סימן עיגול סביב 7 התשובות שմבקש לבדוק.**
5. חלק ב' - יישום – 4 שאלות. יש להתייחס למקורו halacha והדין כולל ציון דעתות הראשונים ופסקת halacha. חובה לענות על 3 מתוך 4 שאלות, נבחן שיענה מעבר לשאלות החובה יבדקו רק 3 התשובות הראשונות שכתב הנבחן **לפי סדר כתיבתו במחברת הבחינה, למעט אם הנבחן סימן עיגול סביב 3 התשובות שמבקש לבדוק.**
6. יש לענות בנפרד על כל חלק מחלקי השאלה.

בצלחה!!!

חלק א' – עיון
יש לענות על 7 שאלות מתוך 8 שאלות
יש לציין בכל תשובה את מקורות הדין, דעתות הראשונים, ופסקת halacha.

1. איתא בתוספתא: "ר' יוסי אומר זילף בידיו וברגלו כי לוגין למקואה פסול, הוליכו עם הקרקע כשר. לוגין העובר מקום למקום וכן שיירא העוברת ממוקם למקומות זילוף בידיהם וברגליים כי לוגין למקואה כשר, ולא עוד אלא אפילו עשו מקואה בתחילתה כשר".
א. באր את הסתירה בדברי התוספתא ואת ג' שיטות הראשונים ליישוב הסתירה?
ב. כיצד הכריעו השו"ע, הרמ"א ונוש"כ באופנים הבאים: הגיעו המים ע"י אדם. הגיעו ע"י בהמה.
ג. האם הדין העולה מתוספתא זו עולה בקנה אחד עם דברי השו"ע: "הרוצה לשאוב מים מהמקואה לנகוטו, וירא שהוא יחזרו מהכלים שמוצאים בו המים, שלושה לוגין למקואה, אחר שחר שרוא ארבעים סאה, ויפסלוהו, ייקוב הכלים בשוליו כל שהוא ואז לא יחשבו המים שבו שאובים?"?

2. א. מי גשמי שuberו ע"ג טבלה שיש לה ד' שפות, לדעת או שלא לדעת, האם פוסלים את המקואה?
ב. מי גשמי שuberו ע"ג טבלה שיש לה ד' שפות שהנicha על צידה, האם פוסלים את המקואה?
ג. מי גשמי שuberו ע"ג טבלה שאין לה שפות כלל, האם פוסלים את המקואה?

3. כתוב השו"ע: "גָּל שְׁנַתְּלֵשׂ מַהֲיִם וּבֹא אֶרְבָּעִים סָאה וּנְפַל עַל הַכְּלִים עַלְתָּה לְהַמְּטָבֵילָה".
א. באר את דעת התנאים בדיון טבילה בים או בים הגדל, ובאר: האם מותני דgal שנתלש היא אליבא דכו"ע או לא?
ב. מדועBei ארבעים סאה בגל הנתלש, הרי קיימת-לו שהמעין מטהר בכל שהוא?

דף 1 מתוך 2

4. מתני': "נוטפין שעahan זוחלין, סומך אפי' מקל, אפי' קנה... רבי יוסי אומר כל דבר שהוא מקבל טומאה אין מזחילין בו". באր והוכח, כמי משיטות הראשונים המבאים משנה זו, פסק השו"ע?

5. מתני': "וכמה יהיה בנקב? כשפורפרת הנאדי!".

א. באר שיטות הראשונים - על מה איירוי המשנה וצין את הנפק "מ לדינה"?

ב. כיצד ביארו הראשונים הנ"ל את דברי ראבי: "פקקו בסיד ובבנין אינו פסול את המקווה, בסיד ובגפסיס פסול את המקווה"?!

ג. כיצד פסקו הטור, השו"ע והרמ"א לדינה לגבי שיעור הנקב. פרט במקרים הבאים: *טבילה בכל. *מים היוצאים מן הכל. *עירוב מקוואות.

6. פרט את הਪתרונות שמציע השו"ע, להכשרת מקווה שמיימי מטאפטים ואינו יכול להתכסות בו. האם יש בהם ממשום פסול הווייתו בטומאה?

7. באר ארבעה תנאים בהכשרת מקווה ע"י המשכה?

8. מקווה מי גשמי או מעין, שהתייבש בקייז, ושפכו לבור שעל-ידו, מים שאובים, ומtowerך התמלא הבור שהתייבש. האם ניתן לטבול בו?

חלק ב' – יישום
יש לענות על 3 שאלות מתוך 4 שאלות
יש להתייחס ל蹶ה, לבירור ההלכה והדין כולל ציוו דעות הראשונים ופסקת ההלכה.

9. באר את פסול "זרעה בזוחLIN", ואת הਪתרונות לפסול זה (בבור הזרעה).

10. מקווה שנעשה משלג. האם ניתן להעROT לתוכו מים רותחים בצדיה להPsiRo?

11. שתי ברורות טבילה סמוכים זה לזה ומלאים מים על גdotיהם, באופן שהמים זוחלים מבור אחד לשנהו. באר את כשרות הברורות, באופןים הבאים:

א. תוכלת שתי הברורות הם יותר מרבעים סאה.

ב. תוכלת בור אחד הוא פחות מרבעים סאה.

ג. הכתלים שמקיפים את שתי הברורות היננס גבוהים.

ד. הכתלים שמקיפים את שתי הברורות אינם גבוהים.

12. לצורך ניקוי בור הטבילה, רוקנו הבلن ממימי, עד שנותרה בו סאות מים אחת (פעולות הניקיון) - הتبצעה באמצעות דלי, תוך שימוש בסאות המים הנותרת. כתע, לקראת מילוי המים החדשים - האם די בכך שהבלן ימעט את המים הנותרים משיעור ג' לוגין? או שמא נדרש ממנו לרוקן למגררי את המקווה?

* * *

דף 2 מתוך 2